

Han bliver revet med, og saa udvikler han i en Artikel, at det jo er galt at stjele, men det er jo ogsaa galt at lyve, og saa har vi altsaa nu nogle Ministre, der er lige saa slemme eller endnu værre end Alberti i sin Tid. Det staar der virkelig i en Artikel af en dansk Embedsmand! Lad nu være, at et forrykt Menneske, en Mand, der er blevet massesuggestioneret og har tabt alt sundt Omdømme og al Besindelse, kan sige saadant noget Vaas, men denne Artikel løber rundt i Højre- og Venstrepressen. Der sidder en Mængde sundt tænkende Redaktører rundt i vort Land, der naturligvis ikke er enige med Emil Koch, og; naar de tænker sig om, naturligvis ikke kan være enige med ham, for det er det pure Vaas, men de tager Artiklen, de klipper den ud, den gør agitatorisk Gavn, den slaar paa Streng, der netop skal slaas paa, og saa kommer den i Bladene; baade i Højre- og Venstrepressen finder man denne Artikel af den forrykte Præst. Den render saaledes Pressen rundt. Det er et Middel, der skal til. Men jeg vil sige til de Partier, der griber til den Slags Midler, at de skal tage sig lidt i Agt for, at de ikke er ude i noget, der ikke er Bund i. De er i hvert Fald ude i noget, som de hidtil har holdt sig for gode til at være med i.

Jeg ser saa en anden Artikel, ogsaa af en Præst, en Navn til denne Præst i Odense, en Pastor Hans Koch, som ogsaa paa visse Omraader er en særdeles radikal Mand; paa det sociale Omraade kalder han sig Socialist, og i militære Spørgsmaal er han saa radikal, at han ikke blot er Afnæringsmand, men Militærnægter. Han er Kvæker, Tolstojaner, han vil ikke finde sig i, at Menneskene bærer Vaaben — paa den Maade vil han udrydde Krigen. Altsaa, han er overordentlig radikal. Men han hører til disse forvirrede Eksistenser, man kan træffe, som der slet intet Hold er i, men som rives med af den første den bedste Vind. Saa er der ogsaa for hans Vedkommende en særlig Omstændighed. For nogle Aar siden var der en Affære med en Vekselerer i København, som var denne Præsts Svigerfader, og fra det Øjeblik har han næret et uslukkeligt Had til det Blad, der omtalte Affæren, og dets Mænd. Man ser ikke saa sjældent, at Mennesker, ogsaa store Mennesker, store offentlige Mennesker, viser sig overordentlig smaa i smaa personlige Sager.

Hele dette Postyr opstaar altsaa nu, og saa er det ærede Medlem og hans Parti

med og slutter i hvert Fald en indirekte Alliance med dem, som egentlig er deres værste Fjender, deres gamle Fjender. Fjenderne af alt sundt parlamentarisk Styre i vort Land. Men jeg føler mig ganske overbevist om, at denne Storm raser hurtigt ud, de Folk løber sig alt for hurtigt trætte, de kan slet ikke holde ud til den Fart. Stormen lægger sig nok, naar vi bare gaar mod den, naar vi bare appellerer til det sunde Omdømme, naar blot Oplysning faar Lov til at komme i Stedet for Skraalet. Det skal der nogle Artikler til, nogle Taler til, en hel Række Vælgermøder til rundt omkring i Landet, mange Vælgermøder, men naar saa hele Befolkningen, hver eneste Vælger, Mand og Kvinde, har faaet forelagt, hvad det er, der tales om, saa forsvinder denne Suggestion, og saa gaar den sunde Oplysning sin jævne, sejrige Gang, saa sejrer den sunde Fornuft og det sunde Omdømme i den danske Befolkning — og gør det mere her end i nogen anden Befolkning for Tiden —, saaledes som den sunde Fornuft altid sejrer. Hvis jeg ikke troede det, var jeg ikke Demokrat; Demokratiet sejrer altid over Demagogiet, og Demokratiet sejrer ikke mindst i denne Sag. Realiteten med Hensyn til Salget af Vestindien, denne klare og let overskuelige Realitet, sejrer, saa meget mere som Sejren er given efter det ærede Medlem fra Ringkøbings Tale i Gaar. Naar Venstre med sin Partiformand gaar ud til Vælgerne, og Socialdemokraterne og de Radikale gaar ud til Vælgerne med Vestindien, saa er jo Sejren given, saa egentlig kommer Valgkampen slet ikke til at staa om det Spørgsmaal. Men des mere forløjet er jo saa denne Pressekampagne. Thi man ved godt fra den Side, at naar man dægger og kæler for det ærede Medlem fra Ringkøbing, saa er det Taktik og ikke for de vestindiske Øers Skyld.

Der vil naturligvis ogsaa komme mange andre Spørgsmaal op under Valgkampagnen, f. Eks. de forskellige Partiers Arbejdsprogrammer; ogsaa Socialdemokratiets Arbejdsprogram vil blive forelagt for Vælgerne, og det bestaar af sunde, klare Realiteter. Vi vil en god demokratisk Ordning af Lensspørgsmaalet. Vi vil bekæmpe de kapitalistiske Monopoler, der netop under Krigen har vist sig at være saa farlige for Befolkningen, har brandskattet baade den producerende og forbrugende Del af Befolkningen paa en forfærdelig Maade. Vi vil bekæmpe dem og